

dat hij den mensch voor het terugvallen uit den genedestaal verantwoordelijk stelt. Maar daarom maakt hij de bekeering niet van den menschen wil afhankelijk, maar hij noot nog heel de praedestinatie laat gelden. In een brief aan Brenz van 30 Sept. 1531 heeft hij uitdrukkelijk verklaard, dat hij de praedestinatie in het stuk van de zaliging van den mensch overal tusschen de regels door te lezen geeft, en dat hij er alleen niet over spreekt omdat deze leer zoo gecompliceerd is. Daarom is ook art. 5 der Augustana praedestinatieansich op te vatten. Wat de algemeene voorbeschikking betreft, wil Melancthon er niet van weten, dat God oorzak van de zonde zijn zijn. Maar ook houdt de Reformatie het er voor dat de laatste grond voor de zonde is de ontferming van den Geest Gods. In de tweede periode van zijn leven is dus Melancthon niet tot het Synergisme, of tot de medewerking van den mensch bij de werking der genade Gods, overgegaan.

In de laatste periode is Melancthon echter synergist geworden. Maar hoe hebben wij dit te beschouwen? Hij heeft zijn leer der zonde niet verzuimd. Hij stelt geen geestelijke affecten in den natuurlijke mensch. De redelijkheid die ook bij natuurlijke menschen aangetroffen wordt, is, wat de hoedanigheid betreft, van die van wedergeborenen onderscheiden. Daarin verandert de lof dien hij brengt aan de deugd der antieke heidenen, niets. Maar wel gaat de Aristotelische psychologie invloed uitoefenen op zijn leer van de bekeering. Heeft Melancthon 1. geleerd dat God den zondaar geestelijke affecten geschonken heeft en 2. deze geestelijke krachten laten heerschen over het vleesch, zoo is het eerste punt blijven staan, maar het tweede veranderd, als bij de bekeering de vrije wil in werking treedt en over het overheerschen der geestelijke of der natuurlijke affecten bevestigt. Door het schenken der nieuwere genegenheden, wordt de wil uit hare traagheid wakker geschud en tot de beslissing in den strijd der affecten geroepen. Daardoor is de vrije wil, de *facultas sese applicandi ad gratiam* (het vermogen om zich tot de genade toe te keeren), uitgesproken.

Volgens Fischer is daardoor Melancthon geen bestrijder der praedestinatie geworden; want het zijn uitverkooren aan wie de nieuwe genegenheden geschonken worden. Tenslotte bewijst hij, dat Melancthon's opvatting van de bekeering steeds morelistisch praedestinatieansich geweest is.

De slotom waartoe de schrijver komt, kunnen wij niet onderschrijven. Wij houden het er voor dat Melancthon synergist werd. Wij achten het echter een levensteeken dat de licentiaat Fischer een werk heeft geleverd, waaruit blijkt dat men in Evangelische kringen van Duitschland weer gaat gevoelen voor den geestelijken arbeid der Reformatoren.

Frankrijk. Een deur geopend voor de Reformatie der Geref. Kerk?

Gelijk wij reeds mededeelden, heeft in den kring der Franse Protestanten het denkbeeld gezegd, dat allen die van Protestantischen of Gereformeerden oorsprong zijn, in één kerkverband behooren vereenigd te blijven, gelijk dit het geval was toen de kerk nog met den band van het concordat aan den staat verbonden was. De meeste zich noemde orthodoxen waren het in dezen met de meeste liberalen eens. Er zullen wel liberalen gevonden worden die niet met het geknoei hunner geestverwanten en met dat der orthodoxen of evangelischen kunnen mededelen die verklaren dat de Geloofsverklaring van 1872 van kracht is, en toch ook niet weer van kracht is als accoord van kerkelijke gemeenschap.

Tot onze vreugd is nu een derde groep opgetreden. Den 12den Juli kwamen ongeveer 30 predikanten samen, die verklaarden dat zij zich in geen der twee kerkelijke organisaties die gevormd worden of die in wording zijn, kunnen vinden. Zij willen en zullen ook niet de kerk van het centrum of van de middenpartij zijn. Zij zijn de eendeloze kerkrechtelijke debatten moede en hebben als parool aangenomen: wij willen niet toe treden; namelijk tot een der twee kerken. In een schrijven aan al de Gereformeerde gemeenten van het land, formuleeren zij eene geloofsbelijdenis en bevestigen zij de gemeenten, de oude partijtaal en partijnamen te laten varen en zich slechts Christelijke protestanten of Gereformeerde protestanten te noemen. In October zal men in een vergadering de vereeniging der Gereformeerde kerken van Frankrijk zoeken te verkrijgen.

Dat wij ons hierin verheugen, behoeft geen betoog. Wij hopen slechts één zaak: Als de vergadering in October saamkomt zouden wij liefst zien, dat op den voorgedragten gesteld werd dat men niet anders wilde zijn als de voortzetting van de oude Gereformeerde kerk van Frankrijk. Zal men dit niet alleen in naam, maar inderdaad zijn, dan behoort men de oude banier, waaronder de Hugenooten streden, weder omhoog te heffen; dat is, de Confessie van La Rochelle als accoord voor kerkelijke gemeenschap.

De kwestie der Zondagsrust is een groote schrede nader tot haar oplossing gebracht, door dat den 12den Juli l. door de Kamer van Afgevaardigden een wet werd aangenomen, waarbij in het eerste artikel verboden wordt, iemand, in welke zaak of industrie dan ook, langer dan zes dagen achtereen aan het werk te houden. De wekelijksche rust moet 24 uren aan één stuk zijn en de Zondag behoort daarvoor genomen te worden. Er worden hiervoor wel vele uitzonderingen voor bijzondere behoeften toegestaan. Maar dit neemt niet weg, dat de Protestantische „Franse vereeniging voor Zondagsrust“ en het algemeen „Volksverbond voor Zondagsrust“, die al sedert jaren ijverig propaganda gemaakt hebben, zich kunnen verheugen in het resultaat dat bereikt werd. In Nederland zijn wij nog zoover niet!

WINCKEL.

Voor Kinderen.

DE COVENANTER.

XIV.

AFSCHEID.

„Is daar dan afscheiding toe?“ vroeg Douglas, „Ruth wist mij er niets van te zeggen.“

In korte woorden deelde Lennie mede wat gevaar er dreigde, en welk bezoek hij gisteren had gehad.

„Ge ziet,“ voegde hij er aan toe, „er is alle reden om te bedenken dat de Heiland zegt: Wanneer zij u in een stad vervolgen, vlucht in de andere.“

„De dagen worden al booser,“ sprak Ralph droevig. „Komen de vrienden nog bij Skyllie hiejen.“

„Al lang niet meer. Broeder Skyllie is niet als gij, uit huis en hof verdreven.“

„Maar hij had toch niet de wapenen opgenomen, zoo als ik.“

O neen, maar Gierzon, de verdrukter, wist toch wel raad. Skyllie had predikanten en vergaderingen bij zich aan huis ontvangen. Daarom werd hij in een hooge boete beslagen. Zijn vee en zijn huisraad moesten er voor verkocht, maar in dezen ellendigen tijd is er niemand die koopen kan. 't Bracht te weinig op en toen moest ook zijn huis er aan. Hij is nu doodarm.“

Douglas keek Lennie ontsteld aan en sprak: „Hoe is het mogelijk, zou men vragen, dat de Heere God zulke dingen toelaat, die zijn zaak zoo groote schade doen. O het wordt mij soms zoo bang.“

„Lieve vriend,“ antwoordde Lennie, „de Heere Jezus sprak eens tot Zijn volgers: Wat ik doe, weet gij nu niet, maar gij zult het na dezen verstaan. Dat zegt Hij ook nog telkens weer tot ons. Ook ik begrijp niet, waarom de Satan zoo mag woeden tegen Gods volk. Pas weer zijn twee van onze vrienden Gillies en Bryce opgehangen, omdat zij de kerk der dwaling hebben verlaten. Twee vrouwen, die onze zaak voorstonden, heeft men verdronken. En zoo is er veel. Maar dit weet ik, God regert, de Satan zal 't verliezen en God ten slotte de eer hebben.“

't Werd nu tijd dat Lennie vertrok. Na eenig beraad werden de twee vrienden het eens, dat Douglas het best deed om heen te gaan, en wel zoodra mogelijk. Ze kwamen overeen, dat Ralph zich schuil zou houden, zooveel mogelijk tot over drie dagen. Intusschen zou Lennie een vriend van hem, ook een herder, die twee uur verder in een zeer afgelegen streek woonde, trachten te bewegen den vervolgde voor een poos schuilplaats te verleen, tot iets beters was gevonden. Stemde de vriend hierin toe, dan zou Lennie den derden avond terugkomen, om Ralph naar zijn nieuwe woonplaats te geleiden. Daarna namen de vrienden afscheid, ieder met een angstig voorgevoel, en toch zich sterkend in den Heere, hun God.

Toen Lennie was vertrokken, bleef Ralph een poos onbeweegelijk op de plek staan, waar hij hem de hand tot afscheid had gedrukt, en oogde den vriend na zoo lang hij kon. Daarna fluisterde hij: „Wanneer weer? Ja, toch zeker eens.“

Een poos liep hij de grof op en neer, als iemand die overweegt hoe te handelen. Ploteling scheen zijn besluit genomen. Hij knielde neder, beval zich in een kort gebed in de hoede des Heeren aan, omgordde daarna zijn zwaard en stak ook het pistool bij zich.

Nog eens vóór hij de streek verliet, waar eens zijn bezitting had gelegen, vóór hij ver weg zwierf van vrouw en kinderen, — wie kon zeggen voor hoe lang? — wilde hij hen weder zien, even althans met hen spreken. 't Kon licht de laatste maal zijn. 't Was een gewaagd stuk, hij wist het. Maar in het hart van den Covenantar was innige liefde voor de zijnen, hartelijke dank voor al hun trouw. Hij zou het er op wagen, al had hij er met opzet niets aan Lennie van gezegd.

Voorzichtig zijn weg gaande, eigenlijk een langen omweg, ter wille van zijn veiligheid, bereikte Douglas het huisje of schuurtje, waar thans de zijnen verblijven hielden. Hij kende het wel, en toch trof hem de armoedigheid der schuilplaats van de vroegere bewoners van het mooie Carnesie. Toen hij binnentrad bemerkte hij dit nog meer. Een ruwe houten tafel, een paar bankjes en wat potten en pannen, veel meer was er niet te zien. Al het zijne was den Covenantar ontnomen, die den Koning der koningen meer had gehoorzaamd, dan den koning van Engeland. Vrienden, die echter zelf niet rijk waren, zorgden dat het gezin althans voor nijpend gebrek bewaard bleef.

't Was een hartelijk, roerend weerzien na zoo langen tijd van scheiding; want alleen Ruth had vader, zoo lang hij uit het huis was, nu en dan gezien. De kleine Peter was nog te jong om hem zelfs met zijn zusje uit te zenden en vroeder had het op bepaald verlangen van haar man niet ondernomen, hem een bezoek te brengen. 't Zou te gevaarlijk geweest zijn.

Nu waren ze dan voor enkele oogenblikken bijeen, en zaten dicht naast elkaar neer, ter wille de tranen zoowel den man als de vrouw vaak het spreken beletten. Ralph deelde zijn vrouw mee, dat hij van daar moest, en zij, hoe diep het haar ook bedroefde, begreep toch dat het zoo het best was. 't Gold hier kleiner kwaad lijden om grooter te mijden.

Maar meer spraken zij over de wegen des Heeren, hun nu zoo duister, en die toch, dat geloofden zij vast, of het door dood of leven ging tot heil Zijner kinderen zouden strekken. Het was droevig, zoo door de vijanden des Heeren vervolgd te worden, uit huis en hof te zijn verdreven nu voor goed wellicht gescheiden te worden; maar, gelijk Ralph zeide, „wij moeten door vele verdrukkingen ingaan in het koninkrijk Gods en als wij in de heilige stad komen, zal God alle tranen van de oogen Zijner kinderen afwassen.“

Lang kon het samenzijn niet duren. Ralph moest er een eind aan maken. Hij omhelste allen, kuste hen, en toen haastig opstaande sprak hij:

„Wij worden gescheiden om des Heeren wil, maar wij blijven elkander liefhebben, voor elkaar bidden. Hier of ginds, God zal ons weder saambrengen.“

En toen verwijderde hij zich, snel, zonder om te zien.

CORRESPONDENTIE.

Wij herinneren nog eens, dat vragen die ongeteekend zijn, niet worden beantwoord.

HOOGENBURG.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEVEN: Hoek van Holland, R. J. Aalberts, te Wollega. — Vlissingen A. H. J. Heida, te Ierske. — Boornbergum, G. H. Dijkstra, te Gees (Dr.). — De Wilp, G. D. Scheepma, cand. te Schettens. — Oud-Loosdrecht, J. van Haeringen, te Genderen. — Makkum, G. P. Oberman, te Voorst.

AANGENOMEN: Blokzijl, C. A. van Nood, cand. te Alphen afd. Rijn. — Bedum B. Dr. J. Jansen, te Bolsward. — Zevenhuizen, F. W. Geerds, te Sellinger.

BEDANKT: Dinteloord, G. de Jager, te Bruinisse. — Westerlee, C. A. van Nood, cand. te Alphen afd. Rijn. — Scherpenzeel, M. M. Horjus, te Brouwershaven. — Emlichheim, W. B. Renkema, te Rhijnsburg.

Nederlandsch Hervormde Kerk.

BEROEVEN: Noordbroek, D. Baurna, te Tiel. — Donkerbroek en Hauke, J. Steenmeijer, cand. te Utrecht. — Andijk, H. de Jonge, te Peize. — Kesteren, Th. G. C. Rappard, te Bergambacht. — Nieuw-Beerta, C. Ph. F. Abbing, te Zwello. — Hoornaar, G. Bena, te Hoog-Blokkland. — Hasselt, W. van Sloten, te Kampen. — Minnertsga (toez.), H. Gultart, te Hindeloopen. — Zalt Bommel, Dr. A. Rutgers van der Loef, afd. te Beverwijk.

BEDANKT: Renesse, C. F. Sinnighe Damsté, te Poortugaal. — Utrecht, Dr. J. R. Slotemaker de Bruine, te Nijmegen. — Dordrecht, F. F. J. van de Plasse, te Jaarsveld.

Advertentiën.

De Gemeente van 's Gravenhede leed Maandag jl. een zwaar verlies. Het bejaagde God om onzen geliefden broeder Ouderling

CORNELIS BRAND,

plotseling tot Zich te nemen. Zondag jl. was hij nog tweemaal in de Kerk, 's avonds ging hij nog gezond naar bed, en om 1 uur was hij ontslapen in zijn Heere.

Zijn heengaan wordt door ons diep betreurd, hoewel wij hem de rust niet misgunnen. Zijn leven maakt voor een groot deel de historie van onze plaatselijke Kerk uit.

Nu is hij afgelost. Hij heeft den goeden strijd gestreden, en heeft den loop geëindigd. De Heere heeft veel door hem tot stand willen brengen. De gedachtenis aan dezen rechtvaardige zal blijven leven. De Heere trooste ons met dit verlies, en schenke ons, in zijne plaats vele andere getrouwe mannen terug.

Namens den Raad der Kerk te 's Gravenhede,

Dr. W. T. VAN DAM, praesid. h. t. A. VIJFWINKEL, scriba h. t.

's Gravenhede, 6 Aug. 1906.

Voor de vele bewijzen van deelneming wegens het overlijden van zijne geliefde Moeder ondervonden, betuigt de ondergeteekende zijnen hartelijken dank.

J. J. VAN OORDT VAN BUNSCHOTEN.

Velp, Juli 1906.

L. G. WEISZ & Co.,
Commissie van Effecten,
WESTERMARKT No. 21
AMSTERDAM.

Uni-bifocale
BRILLEN GLAZEN

nieuwste vinding

voor verafsten en lezen te gelijk.

Uitvinding bij

KAREL VAN BUREN,
Specialiteit
Brillen en Placcen,
82 Rokin 82.

Nieuw Bij J. H. KOK te Kampen verschenen **Nieuw**
heden —

F. Bettex. Twijfel??

Uit het Duitsch vertaald door — — —

Elisabeth Freystadt.

248 Pag. Prijs f. 1.40. In stempelband f. 1.90.

Bij alle Boekh.

Nieuw voorhanden. — — — **Nieuw**

P. VORKINK EN
JAC. PH. WORMSER.
ARCHITECTEN.
BUREAU VAN SIERKUNST.
LANGESTRAAT.
HOEK: RUITERSWEG.
TE HILVERSUM.

Bij J. H. KOK, te Kampen verschenen:

De Heerlijkheid des Keeren

Tien Leervredenen over Exod.

24, 32, 33, 34,

door

DS. H. HOEKSTRA.

Prijs f. 1.25. In stempelband f. 1.75.

Bij alle Boekh. voorhanden.

WERKEN van Dr. A. KUYPER.

VIER OWE VIERDAGEN.

Nieuwe meditatieën voor de Christelijke feesten.
Ingenaald f. 1.90; in stempelband f. 2.40.

Voor een Distel een Mirt.

Geestelijke overdenkingen bij den Heiligen Doop, het doen van belijdenis en het toegaan tot het Heilig Avondmaal.
VOLKSUITGAVE.
Prijs ingenaald f. 0.60; gebonden f. 0.90.

DE ENGELN GODS,

een boek in royaal formaat van ± 300 bladzijden.

Prijs f. 2.50 ingenaald; f. 3.25 in fraaien stempelband.

Hot werk van den Heiligen Geest.

DRIE DEELN.

Ingenaald f. 7.50; geb. in één band f. 9.90.

Het Calvinisme.

Het Calvinisme en de Historie. — Het Calvinisme en de Religie. — Het Calvinisme en de Staatkunde. — Het Calvinisme en de Wetenschap. — Het Calvinisme en de Kunst. — Het Calvinisme en de Toekomst.

Prijs ingenaald f. 2.50; gebonden f. 3.25.

Amsterdam—Pretoria.

LEVENSVZERKERING
de Nederlanden van 1846
BRAND - - VERZEKERING
INBRAAK
DEN HAAG (vroeger Zutphen). Directie HENNY.
KAPITAAL f. 4.000.000.00
RESERVEFONDS: ruis 1.300.000.00

BIJ HÖVEKER & WORMSER, te Amsterdam, is ter perse:
De Leerrede uit te spreken door
Ds. W. H. GISPEN,

op 19 Augustus 1906,

ter gelegenheid van zijn 50-jarig jubileum als Denaar des Woords.
Met nieuw portret van den Schrijver.

Prijs 30 Cents.

Wed. P. VAN ELJE & ZONEN,
DAMRAK 60 en DAM 13-15-17.
Bijkantoren: **HILVERSUM, Langestraat.**
HAARLEM, Kruisweg 69.

Koopen en verkoopen EFFECTEN en vreemde COUPONS. Wisselen Gouden en Zilveren MUNTEN en vreemde BANKNOTEN. Sluiten PROLONGATIEN en BELEENINGEN. Nemen gelden à DEPOSITO tot dagelijks vast te stellen rentekoers.

Vereeniging ter bevordering van Christelijke Lectuur.

Als eerste uitgave dezer Vereeniging voor 1906 is den leden toegezonden:

NIET VOOR KROON OF SCHEPTE,
door **D. ALCOCK.**

Schrijfster van **DE SPAANSCH BROEDERS.**

Prijs ingenaald f. 3.25; in fraaien stempelband, geteekend door JAC. PH. WORMSER f. 3.90.

De leden dezer Vereeniging betalen jaarlijks f. 5.— en ontvangen daarvoor van elke in dat jaar verschijnde uitgave der Vereeniging een exemplaar gratis, tot een gezamenlijke waarde van minstens f. 5.—. Van het hierboven genoemde werk, zoowel als van wat verder in den loop van 1906 zal worden uitgegeven, ontvangen de leden dat terstond na verschijning een gratis-exemplaar. Bovendien heeft ieder lid recht om in den loop van dit jaar uit den catalogus der Vereeniging ingenaalde boeken tot een bedrag van f. 5.— onbieden. Ieder lid betaalt dus f. 5.— en ontvangt voor minstens f. 10.— aan boeken.

Nieuwe geïllustreerde catalogus op aanvraag gratis.

Amsterdam—Pretoria. **HÖVEKER & WORMSER.**

Amsterdamsche Maatschappij van Levensverzekering,
gevestigd te
Amsterdam, Keizersgracht 547-549,
sluit alle Kapitaals-verzekeringen, Weduwe-pensioenen, Lijfrenten, enz.

EISMA & Co.
Noordeinde 20, den Haag.
Kassiers
Commissionairs in effecten.

Het keurig bewerkte proefschild van onzen steeds zoo gunstig aanbevolen Scheurkalender

BARNABAS
Prijs f. 0.45.

met premieboekwerk
MACDUFF, „Druiven van Eskol“
Prijs f. 0.90

is verzonden en de teekening alom openge-steld.

Op plaatsen waar nog niet gewerkt wordt solide Colporteurs gevraagd, tegen hooge provisie, door de Uitgevers.

OOSTERBAAN & LE COINTRE, te Gees.

Vrije Universiteit.

In dank ontvangen:
Voor de Vereeniging:

Aan Contributieën:
Door den heer J. van Ginkel te Nijmegen f. 42; door den heer Ph. de Wolf te Sneek f. 173.50; door het Locaal comité Rotterdam (afz.) f. 193.05.

Aan Collecten (voor de Theol. faculteit):
Van de Gereformeerde Kerk te Oosterbeek f. 20; van idem te de Lier f. 8.27½; van idem te Ermelo f. 14.84; van idem te Nunspeet f. 9.74; van idem te Hattem f. 14.94; van idem te Nijkerk f. 23.45; van idem te Elburg f. 4; van idem te Delft f. 33.86½; van idem te Bolsward A f. 6.28; van idem te Makkum c.a. f. 11.27; van idem te Oostereend c.a. f. 9.94; van idem te Piam c.a. f. 7.07; van idem te Wommels f. 17.03; van idem te Bolsward B f. 6.68; van idem te Gaast c.a. f. 2.75; van idem te Schettens c.a. f. 2.91; van idem te Schraard f. 3.57½; van idem te Wons (met nagift f. 0.50) f. 10.50; van idem te Cubaard f. 4.11½; van idem te Witmarsum f. 2.80; van idem te Exmorra f. 4.40½; van idem te Tjerkerd f. 2.50; van idem te Ping-jum f. 4.70.

Aan Schenkingen:
Door het Loc. comité te Rotterdam f. 5.25; f. 2.50; f. 1 en f. 2.50, samen f. 11.25.

Voor het Jubileumfonds:
Door den heer Ph. de Wolf te Sneek f. 5; door den heer H. Dane afrekening f. 1.51.

H. W. VAN MARLE JR.
Penningmeester.

Amsterdam, Keizersgracht 162.

Boek- en Courantdruckerij:
DE ROYER KROONER & BAKELA,
Amsterdam.

Dit blad wordt bijdragen van uit dit blad betreffende aan de ADMINISTRATIE inzendingen, die kunnen voor het

„Een zoon

Tweeërlei lig naam.

Het eerste is „Gelijk een vader kinderen, alzo degenen die He dat is hetge toekomt.

Maar uitlaar en kind werke naam de profet kind, er ligt ewerping en geho den vader.

Zelfs is de ope tur met dien sl naam begonnen. niet van teedere van Horeb het: der“ uit.

Ja, sterker no de vadersnaam en mers het heet di en moeder zult dat de Heere u ijver, die „de m aan de kinderen vierde geslacht.“

Eerst daarna, op geslacht de naamheid, en hi vader is ingepre schoten, treedt vertroostende zij Zoo gaat 't doo en het gezicht v teederheid, en ko Testament, voor dat zalig besef v geboren zijn; tot kennen als Go die hemeltaal o uit de ziel naar Vader!

En die toon, juist daarom zo strenge toon va waar is mijn ee maar onverander blik is losgelater „Onze Vader“ v die aan het kind

Dus niet, gelijk Christenen, die Vadersnaam alle tusschen hetgeen is onkenbaar m den Vadersnaam ger betekenis, e semen. Neen, in gaat de plicht v vader voorop. E prent is, bloeit v de heerlijkheid e en wordt de zalig zijn, ingeluid.

Toch begint d niet eerst op Sin Paradijs, en is u volkeren in de ki toekomt, uitgegaa Zij, die naar Doop, togen, ston zooals ze onder H een eeregeving v vonden, gelijk d nauwelijks bekend

Tot zelfs in Ch reizigers verwond behoefte van het met ontzag en ee wel, niet alleen n jonge kind, dat n leeren moest, ma van 50 en meer 70 of 80 jaren. bied, o. m. zich b zoon in de tegen staan bleef, en z vader hem hiertoe

Dit is de „ge volkeren. Naweke en Paradijs-orden Van Godswege vastgelegd in hei terrein gebod en gehoorzaamheid. En juist hierdoor leving boven die. Want ook in d